

עת"א 63615-12-19 - ויסאם אלחנון נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 19-12-63615 אלחנון(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העוותר	ויסאם אלחנון
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
המשיבים	2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר ביטחוני המבקש להורת למשיב לאפשר לאמו ואחותו לבקרו.

העוטר טוען כי מאז הביקור האחרון שאמו ביקרה אצלם, ביום 19/4/11, לא התאפשר לו לקבל ביקורים וזאת בשל איסור גורף שהטיל המשיב, בסמוך לאחר מכן, על כניסה של אמו ואחותו לבתי הכלא שבאחריותו. העוטר מוחזק כיום בכלל מגידו.

העוטר סבור כי כניסה האם והאחות נפסלה בשל אירוע שהתרחש בכלא ביום בו ביקרו אותו - 19/4/11, על אף שהאם והאחות לא מעורבות באירוע. האירוע התרחש אך בשל ההתנהלות הקולוקלת של הסוהריהם.

נעשה פניה בשמן של האם והאחות בבקשת להסיר את המניעה ובכל מקרה נדרש המשיב לנמק את הסירוב ולצין את משך התקופה. בתגובהו שנתקבלה ביום 19/11/11 על ידי קצינת האסירים, נמסר כי נפסלה כניסה עד להודעה חדשה לאור הפרת סדר ומשמעות במתחם הביקורים והסתמת האזרחים.

בעתירה מפורטת גרטה העוטר לאיורים. לטענתו, התקנית עם הסוהריהם ארעה לאחר שהסוהריהם סירבו לאפשר למבקרים להעביר ציוד ובגדי חורף לאסירים. כשהתלהת הוויוכות תקפו עשרות סוהרים את בני המשפחה וריססו עליהם גז מדמיע ונוגנו באלים, עד כי חלקם נזקקו לטיפול רפואי. מעורבותן של האם והאחות הסתכמה בכך שגם ניסו לחוץ את אחד מהմבקרים שהותקף קשות על ידי הסוהריהם.

העוטר טוען כי הטלת הגבלה בלתי מוגבלת בזמן של איסור ביקרים על האם ובתה הינה בלתי מידתית ומונגדת להוראות פקנ"צ. זכותם של קרובי משפחה לבקר את בן משפחתם השווה בכלא הינה זכות בסיסית המעוגנת בדיון הישראלי ובדין הבינלאומי. בית המשפט העליון עמד במספר פסקי דין על חשיבותם של ביקריהם כאלה גם לאסיר וגם לבני משפחתו והוא חלק מהזכות לחוי המשפחה.

עמוד 1

בכתב התשובה שהגישה הودעה המשיבה כי לאחר בוחנה עמוקה של העתירה וקבלת מלאו הנטונים מהגורמים הרלוונטיים, מסכימה המשיבה להסרת הפסילה כלפי האחות - רחל אלחנן.

לעומת זאת, בעניין אמו של האסיר המשיבה טוענת שהפסילה שלא מלבקר את בנה הינה החלטה מנהלית סבירה שיש להותירה על כנה וכי אין הצדקה שיפוטית להיעדר לה.

העוור מוחזק בمعצר עצור ביחסו לאח שhogש נגדו כתוב אישום המיחס לו שורה ארוכה של אישומים בעבירות - נשיאת מושרה בהתאחדות בלתי מוכרת, חברות ופעולות בהתאחדות בלתי מוכרת, ביצוע שירות עבור ההתאחדות בלתי מוכרת, נוכחות באסיפה של ההתאחדות בלתי מוכרת, קשיית קשר לסחר לצורך מלחתמי, זריקת חוץ נפי, ייצור חוץ נפי ללא היתר, נשיאה והחזקת נשק ללא היתר. העוור ריצה בעבר שני מאסרים כאסיר ביחסו.

המשיבה טוענת כי היא פعلا בעניינה של האם על פי הוראות פkn"צ 03.02.00 "כללים ביחס לאסירים ביחסו".

הפקודה מאפשרת הטלת מגבלות מיוחדות על אסירים ביחסו, זאת בשל הפטנציאל ממשי לסייע ביחסו המדינה בכלל וסייע הסדר והשמعة בבתי הסוהר בפרט. ההבלות הינה בנושאים שונים ובכללם **ביקורתם** (סעיף 3ב').

תקנה 30(ב) לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח - 1978, מסמיכת את מנהל בית הסוהר, בהחלטה מנומקת ובכתב לאסור את כניסה של מבקר לבית הסוהר, להגבילתו בתנאים, או להפסיק ביקור או פגישה עם אסיר, אם יש לו יסוד סביר לחשוד שביקורו של אותו אדם יגרום לפגיעה ביחסו המדינה, ביחסון הציבור או בסדר הטוב והשמعة בבית הסוהר.

במקרה הנדון, ההחלטה המנהלית לאסור את כניסה של אם העוור הייתה של ראש ענף וביחסו מידע בבקשתו של מפקד בית הסוהר בהתאם להליך הקבוע בסעיף 23 לפkn"צ 04.42.00 "סדרי ביקור אצל אסירים", המאפשר גם לאדם שכנסתו נפסלה לפנות בבקשתו מנהלית למפקד בית הסוהר בבקשתו לאשר את כניסה המבקר.

בכתב התשובה מפרטת המשיבה את הנסיבות והעובדות שהביאו לפסילה; במהלך ביקור שערכו אמו ואחותו של העוור בבית סוהר מגידו, פרצה מהומה שבמהלכה תקף אחד המבקרים את קצין הביקורים. כאשר ניסו אנשי שב"ס להשתלט על אותו מבקר החלו אמו של העוור להשתולל ואף דחפה סוהר. היא עוכבה לחקירה ובהודעתה שנגבתה תחת זהירותה לא הכחישה לחולוטין את המעשה, אלא רק טענה שהיא זאת כדי להפריד בין הסוחרים לבין אותו מבקר שהתרפע.

נגד המבקר התקף הוגש כתב אישום בבית המשפט. התקף ניגד האם נסגר מחוסר ראיות. הודיעו של הסוהר שהותקף והודעתה של האם, צורפו כנספחים לכתב התשובה. כמו כן, צורפה התייחסותו של מנהל הכלא לאיוע.

למרות המלצתו של ס. מפקד הכלא לפסול את כניסה של האם לביקורים החלייט הגורם המוסמן להורות על פסילת ביקורים לפרק זמן קצר של 5 שנים.

לאחר הדיון שנערך במעמד הצדדים, ניתנה החלטת בנים המורה למשיבה לoreach כתוב תשובה משלים לאחר שהגורם

המוסמך ישkol במסגרת סמכותו האם ניתן לקצר את תקופת הפסילה.

בכתב התשובה המשלים הודיע המשיבה שלו אף שבמקרה זה קיימת חומרה יתרה וכן הפגיעה באיש סgal, אירוע שעלול היה להסתיים באופן קשה הרבה יותר, לאחר ששב וסקל את ההחלטה ואת המלצת בית המשפט, החליט הגורם המוסמך לקצר את תקופת הפסילה לשנתיים.

בתגובה לכourt התשובה המשלים הודיעה ב"כ העותר כי היא סבורה שהתקופה צריכה להיות קצרה יותר ובמקרה כאן אין הצדקה לפסילה של שנתיים.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ולאור הקיצור המשמעותי של תקופת הפסילה, פחות ממחצית מהתקופה שנקבעה בהחלטה המקורית, אני סבור שבנסיבות העניין מדובר בהחלטה מידתית וסבירה ואין מקום להתערב בה.

בפני הגורם המוסמך עמדו ראיות מנהליות ממשיות - עדותם של הסוהר דкар בלטיו המתאר את התנהלותה של האישה

שורה 11 : "באתי לתחנה להגיש תלונה כנגד שני תושבי ג'ינ גבר ואישה שאני לא מכיר אותם באופן אישי. אני עובד בכלל מגידו, אני קצין בィקורים בכלל, היום במלבד עבודתי בכלל הגיעו השנאים והתחלנו להשתולל, אני ביקשתי מהם להתרחק וסגרתי את החלון והלכתי לאכול. באמצע האוכל התקשרה אליו החילת ואמרה שהם שברו את החלון... ואיך שעצרנו אותו הגיעו האישה תושבת ג'ינ גן והתחילה להשתולל ולדוחף את הסוחרים בידיהם... שאלת : האם האישה תקפה אותנו. תשובה : לא, היא תקפה את הסוחרים, הסוחרים ביקשו ממנה להתרחק והיא סירבה תוך שהיא דוחפת אותם".

אמנם במהלך החקירה התברר שאין די ראיות כדי להגיש נגדה כתב אישום ולהרשעה, אך המתואר לעיל מהו זה ראייה מנהלית משמעותית.

בחקרתה נשאלת האם - "שאלה : מהומר החקירה עולה כי את תקפת שתי סוחרות, מה יש לך לומר על זה? תשובה : אני לא תקפטתי, אני הגנתי על עצמי. שאלת : איך הגנת על עצמן. תשובה : הם הסוחרים או השוטרים הגיעו לעצור את הבוחר ונאנחו רצינו להפריד ביניהם והריבינו לי אני הגנתי על עצמי".

אני סבור כי נקיטת האמצעים ופסילת האם לפרק זמן קצר של שנתיים מלאיכנס לביקורים, הגיונית ומתחייבת לאור התנהלותה.

אני מורה על דחיתת העתירה.

ניתן היום, כ' אדר תש"פ, 16 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.